

Наредба за условията, реда и начина за изготвяне и верификация на докладите на доставчиците на горива и енергия за транспорта

Приета с ПМС № 198/15.09.2017 г., обн. ДВ, бр.76/19.09.2017 г., в сила от 19.10.2017 г.

Раздел I

Общи положения

Чл. 1. (1) С наредбата се уреждат условията, редът и начинът за изготвяне и верификация на докладите на доставчиците на горива и енергия за транспорта.

(2) Наредбата се прилага за доставчици на горива, използвани за задвижването на пътни превозни средства, извънпътна подвижна техника (включително плавателни съдове за вътрешни водни пътища, когато не плават в морски води), селскостопански и горскостопански трактори, плавателни съдове с развлекателна цел, когато не плават в морски води, както и за доставчици на електрическа енергия, използвана в пътни превозни средства.

Чл. 2. Министърът на околната среда и водите е компетентен орган за приемане и проверка на годишните доклади на доставчиците на горива и енергия за транспорта и предоставяне на данни до Европейската комисия във връзка с постигане на съответствието с чл. 64 от Закона за ограничаване на изменението на климата (ЗОИК).

Раздел II

Условия, ред и начин за изготвяне и представяне на докладите

Чл. 3. (1) Доставчиците на горива за транспорта ежегодно до 31 март представят на компетентния орган по чл. 2 доклад относно интензитета на парниковите газове на доставените от тях през предходната година на територията на страната горива за нуждите на транспорта.

(2) Докладът по ал. 1 съдържа надеждни и достоверни данни, които да позволяват определянето на емисиите на парникови газове с висока степен на точност, за която се изисква:

1. идентификация на доставчика (идентификация на правния субект, отговорен за заплащането на акциза);

2. събирането на данните да е извършено в съответствие с приложимите стандарти;

3. да няма несъответствия на реалните стойности с докладваните данни;

4. съответните данни да са пълни и последователни.

(3) Докладът на доставчиците на горива по ал. 1 съдържа:

1. общия обем на всички доставени горива с обозначение за мястото на закупуване и произхода;

2. емисиите на парникови газове за целия жизнен цикъл на горива, изчислени съгласно методиката по чл. 64, ал. 3 от ЗОИК, и емисиите на парникови газове от целия жизнен цикъл на биогоривата, изчислени съгласно Методиката за изчисляване намалението на емисиите на парникови газове от целия жизнен цикъл на биогоривата и на течните горива от биомаса;

3. изчисления при едновременна съвместна преработка на изкопаеми горива и биогорива съгласно методиката по чл. 64 ал. 3 от ЗОИК;

4. намаление на емисиите нагоре по веригата, в случай на наличие на проект стартирал след 1 януари 2011 г., отговарящ на изискванията на БДС EN ISO 14064:2012 и генериращ такива емисии.

5. сравнение на постигнатите намаления на емисиите на парникови газове от целия жизнен цикъл за единица енергия от изкопаеми горива през 2010 г. с основния стандарт на горивата, определен в съответствие с методиката по чл. 64, ал. 3 от ЗОИК;

(4) В случаите на ал. 3, т. 4 в доклада по ал. 1 доставчиците на горива включват следната допълнителна информация:

1. датата на започване на проекта;
2. годишни намаления на емисиите в $\text{gCO}_{2\text{екв}}$;
3. периода, през което заявеното намаление е продължило;
4. местоположение на проекта най-близо до източника на емисиите в градуси географска ширина и дължина, до четвъртия знак след десетичната запетая;

5. базови годишни емисии преди въвеждането на мерки за намаляване и годишни емисии след въвеждането на мерки за намаляване в $\text{gCO}_{2\text{екв}}/\text{MJ}$ на произведените изходни суровини;

6. неизползваем повторно номер на сертификат, който идентифицира по уникален начин схемата и заявените намаления на емисиите на парникови газове;

7. неизползваем повторно номер, който идентифицира по уникален начин метода на изчисление и съответната схема;

8. когато проектът е свързан с добива на нефт, историческото средно годишно както и за отчетната година съотношение газ-нефт (GOR) в разтвор, налягането в природния резервоар, дълбочината и производителността на сондажа за суровия нефт.

(5) В случаите, когато съдържа информацията по ал. 3, т. 4, докладът по ал. 1 подлежи на верификация по реда на раздел III.

(6) За доставчиците по ал. 1, които са малки и средни предприятия, „произход“ и „място на закупуване“ по ал. 3, т. 1 е или ЕС, или извън ЕС, независимо дали извършват внос на суров нефт или доставка на нефтени масла и масла, получени от битуминозни материали.

(7) При изчисление на интензитета на парникови газове на целия жизнен цикъл на горивата, различни от биогоривата и електрическата енергия, доставчиците на горива използват средните приети стойности съгласно методиката по чл. 64, ал. 3 от ЗОИК.

Чл. 4. (1) Доставчиците на електрическа енергия за транспорта ежегодно до 31 март представят на компетентния орган по чл. 2 доклад относно интензитета на парниковите газове на доставената от тях през предходната година на територията на страната енергия за нуждите на транспорта.

(2) Докладът по ал. 1 съдържа:

1. общия обем на доставената енергия с обозначение за мястото на закупуване и произхода;

2. интензитета на парниковите газове на енергията, изчислена в съответствие с методиката по чл. 64, ал. 3 от ЗОИК;

3. сравнение на постигнатите намаления на емисиите на парникови газове на електрическата енергия с основния стандарт на горивата и приноса на електрическите пътни превозни средства за намаляване на емисиите на парникови газове, определени в съответствие с методиката по чл. 64, ал. 3 от ЗОИК;

(3) За целите на чл. 4, ал. 2 доставчиците на електрическа енергия за транспорта водят дневници за отделните обществено достъпни зарядни точки, които съдържат:

1. местоположение на зарядната точка;
2. употребеното от електрическите пътни превозни средства количество енергия в мегаватчаса за годината, предхождаща годината на докладване;
3. период, в който е било употребено количеството електрическа енергия, ако този период не обхваща цялата година на задължението.

Чл. 5. За целите на доклада по чл. 3, ал. 1 доставчиците на горива осъществяват мониторинг на намалението на емисиите нагоре по веригата за изкопаемите горива съгласно изискванията на БДС EN ISO 14064-1:2012 и на чл. 5-7, чл. 57-60, чл. 62 и чл. 66-67 от Регламент (ЕС) № 601/2012 на Комисията от 21 юни 2012 година относно мониторинга и докладването на емисиите на парникови газове съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 181, 12.7.2012 г.).

Чл. 6. (1) Докладите по чл. 3, ал. 1 и чл. 4, ал.1 се представят в Министерство на околната среда и водите (МОСВ) на хартиен и електронен носител в оригинал съгласно образците в методиката по чл. 64, ал. 3 от ЗОИК и електронните формуляри, публикувани на интернет страницата на МОСВ и по електронен път съгласно Закона за електронното управление. Извън случаите на подаване по електронен път, при несъответствие в данните на хартиения и на електронния носител, за достоверни се приемат данните на хартиения носител.

(2) Доставчиците на горива и на електрическа енергия за транспорта подават декларация за достоверност на данните, включени в докладите. При подаване по електронен път декларирането на достоверността на данните се извършва в рамките на електронния формуляр.

Чл. 7. Компетентният орган по чл. 2:

(1) проверява в 45-дневен срок от подаването в МОСВ на годишните доклади по чл. 3, ал. 1 и чл. 4, ал. 1 съдържанието, формата и съответствието им с изискванията на наредбата и методиката по чл. 64, ал. 3 от ЗОИК;

(2) изисква от доставчиците в 7-дневен срок да представят допълнителна и/или уточняваща информация по отношение на докладваните данни, ако по време на проверка по ал. 1 се установи такава необходимост;

(3) при установени несъответствия в резултат на проверката по ал. 1 изисква от доставчика на горива в 14-дневен срок да представи нов доклад. Новият годишен доклад се представя по реда на чл. 6, ал. 1.

Раздел III

Верификация на годишните доклади за емисиите нагоре по веригата

Чл. 8. Докладите на доставчиците на горива по чл. 3, ал. 3, т. 4, докладващи намаление на емисиите нагоре по веригата, подлежат на годишна верификация от верификационен орган.

Чл. 9. Верификационен орган може да бъде всяко физическо или юридическо лице, отговарящо на изискванията на БДС EN ISO 14065:2013, ISO 14066:2011 и на чл. 18 от Наредбата за условията, реда и начина за изготвяне на докладите и за верификация на докладите на операторите на инсталации и на авиационните оператори и за изготвяне и проверка на заявления на нови участници (Приета с ПМС № 268 от 1.09.2014 г., обн., ДВ, бр. 75 от 9.09.2014 г.).

Чл. 10. Верификационният орган извършва проверката и верификацията на доклада по чл. 3, ал. 5 съгласно изискванията на Регламент (ЕС) № 600/2012 и при спазване на

следните етапи при верификационния процес:

1. извършване на стратегически анализ на всички дейности, обхванати от доклада, осъществени от доставчиците на горива, и тяхното значение за емисиите;

2. извършване на проверки, включително на внезапни, на място на обекти, използвани от доставчиците на горива за дейности, обхванати от доклада;

3. оценяване на всички източници на емисии по отношение на надеждността на данните за всеки източник, допринасящ за общото количество емисии от горивата;

4. определяне на източниците с висока степен на риск от грешка при определянето на общото количество емисии, включително избора на емисионни фактори, и за изчисленията, необходими за определяне на равнището на емисиите от индивидуални източници;

5. отчитане на всички методи за ефективен контрол на риска, прилагани от доставчиците с цел намаляване степента на несигурност.

Чл. 11. (1) Верификационният орган отразява резултатите от извършена проверка на доклада по чл. 3, ал. 5 във верификационен доклад.

(2) Верификационният орган верифицира годишните доклади по чл. 3, ал. 5, след като установи, че са спазени изискванията на чл. 3.

(3) Верификацията се извършва чрез поставяне на подпис и печат на верификационния орган върху всяка страница на годишния доклад по чл. 3, ал. 5.

(4) Верификационният доклад по ал. 1 се счита от компетентния орган по чл. 2 за удовлетворителен, ако липсва съществено разминаване между реалното и докладваното общо количество на емисиите.

Чл. 12. (1) В случай, че верификационният орган идентифицира грешки, пропуски или несъответствия относно данните за емисиите, които се оценяват като съществени, годишният доклад се счита за неудовлетворителен и не се верифицира от верификационния орган.

(2) Верификационният доклад по чл. 11, ал. 1 посочва всички обстоятелства, поради които:

1. верификационният орган е на мнение, че една или няколко части на годишния доклад за емисиите на парникови газове не съответстват на нормативните изисквания;

2. верификационният орган не е в състояние да получи достатъчни доказателства, за да оцени една или повече части от съответствието на годишния доклад за емисиите на парникови газове с нормативните изисквания;

3. съществува обосновано съмнение, че сумарни грешки и пропуски в годишния доклад водят до съществено несъответствие.

Чл. 13. (1) В случай че верификационният орган идентифицира грешки, пропуски или несъответствия относно данните в докладите по чл. 3, ал. 5, които се оценяват като несъществени, препоръчва във верификационния доклад мерки за отстраняването им.

(2) В случаите по ал. 1 доставчиците на горива за транспорта подават за одобрение до компетентния орган по чл. 2 доклада в срок до 30 юни на годината, в която верификаторът е издал верификационния доклад. Докладът се подава във формата на електронния формуляр, публикуван на интернет страницата на МОСВ.

(3) Компетентният орган по чл. 2:

1. следи за спазване на срока по ал. 2, проверява изпълнението на мерките по ал. 1 и при необходимост изисква документи и доказателства.

2. уведомява Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация“ и/или чрез нея

съответния орган, издал акредитацията на верификационния орган, верифицирал годишните доклади по чл. 3, ал. 5 за установени несъответствия в резултат на проверката по чл. 7, ал. 1 или в новия верифициран доклад по чл. 7, ал. 3, в срок до 30 юни на текущата година.

Чл. 14. В срок до 31 декември на съответната година компетентният орган по чл. 2 предоставя на Европейската комисия данните от предходната година относно обемите горива и/ или енергия за транспорта, доставени на пазара.

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на наредбата:

1. „Битуминозни шисти“ е всеки източник на суровина за рафинерия, разположен в скално образувание, което съдържа твърд кероген, и отговарящ на определението за битуминозни шисти по код КН 2714 съгласно Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 256, 7.9.1987г.).

2. „Доставчици на горива“ са лицата по §1, т. 13 от допълнителните разпоредби на Закона за възобновяемите енергийни източници и лицата по §1, т. 18 от Закона за чистотата на атмосферния въздух.

3. „Доставчик на електрическа енергия“ е юридическо лице, притежаващо лиценз за производство на електрическа енергия, за търговия с електрическа енергия, за снабдяване с електрическа енергия от краен снабдител и доставка на електрическа енергия от доставчик от последна инстанция съгласно чл. 39, ал. 1, т. 1, 5, 10 и 13 от Закона за енергетиката.

4. „Електрическо превозно средство“ е превозно средство по смисъла на §. 2, т. 11 от допълнителните разпоредби на Наредба № 2 от 29.06.2004 г. за планиране и проектиране на комуникационно-транспортните системи на урбанизираните територии (обн., ДВ, бр. 86 от 1.10.2004 г.) (Наредба № 2)

5. „Емисии нагоре по веригата“ са всички емисии на парникови газове, които възникват, преди суровината да влезе в рафинерията или преработвателната инсталация, в които се произвежда горивото, посочени в методиката по чл. 64, ал. 3 от ЗОИК.

6. „Зарядна точка“ е точка по смисъла на §.2, т. 12 от допълнителните разпоредби на Наредба № 2.

7. „Конвенционален суров нефт“ е всяка суровина за рафинерии с плътност в градуси по API, по-висока от 10 градуса, намираща се в геоложка формация в мястото на произход, както е измерена по изпитвателния метод ASTM D287, и която не попада в определението за код КН 2714 съгласно Регламент (ЕИО) № 2658/87.

8. „Малки и средни предприятия“ са предприятия по смисъла на чл. 3, ал. 1 и 2 от Закона за малките и средни предприятия.

9. „Място на закупуване“ е държавата и наименованието на преработвателната инсталация, в които горивото или енергията са претърпели последната съществена трансформация, използвана за определяне на произхода на горивото или енергията в съответствие с Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 253, 11.10.1993 г.).

10. „Основен стандарт на горивата“ е основен стандарт на горивата, който се основава на емисиите на парникови газове от целия жизнен цикъл за единица енергия от изкопаеми горива през 2010 г.

11. „Природен битум“ е всеки източник на суровина за рафинерии, който:

а) има плътност в градуси по American Petroleum Institute (API) от 10 градуса или по-малка, когато се намира в резервоарно образувание на мястото на добив, както е дефинирано в метода за изпитване D287 на Американското общество за изпитвания и материали (ASTM);

б) има среден годишен вискозитет при температурата на находището, надвишаващ изчисления по формулата: Вискозитет (в сантипоази) = $518,98e-0,038T$, където T е температурата в градуси по Целзий;

в) попада в обхвата на определението за битуминозни пясъци по код КН 2714 от Комбинираната номенклатура, установена с Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета и

г) за който оползотворяването на източника на суровина се постига чрез минен добив или топлинно гравитачно дрениране, за което топлинната енергия произхожда главно от източници, различни от изходната суровина.

12. „Произход“ е търговското наименование на изходната суровина, посочено в методиката по чл. 64, ал. 3 от ЗОИК, когато доставчиците на горива притежават необходимата информация в случаите, когато:

а) са лице или предприятие, което осъществява внос на суров нефт от трети държави или получава доставки на суров нефт от друга държава членка, съгласно член 1 от Регламент (ЕО) № 2964/95 на Съвета от 20 декември 1995 година относно въвеждането на регистриране на вноса и доставките на суров нефт в Общността (ОВ L 310, 22.12.1995г.) или

б) имат договорености за споделяне на информация, постигнати с други доставчици.

Във всички други случаи „произход“ се отнася до това дали горивото е с произход от ЕС, или извън ЕС. За биогоривата „произход“ е начинът на производство на биогоривото, определен в Методиката за изчисляване намалението на емисиите на парникови газове от целия жизнен цикъл на биогоривата или на течните горива от биомаса.

13. „Съществено несъответствие“ е индивидуална грешка или съвкупността от всички грешки, пропуски и неточни твърдения в доклада на доставчика на горива и енергия за транспорта, които могат да повлияят или да променят решение на лицата, за които е предназначен докладът. Като правило верификаторът би следвало да определи несъответствие в броя на общите емисии като съществено, ако то води до съвкупни пропуски, неточно предаване на данни или грешки в броя на общите емисии, по-големи от пет процента.

§ 2. За целите на наредбата се прилагат определенията по § 1 от допълнителните разпоредби на ЗОИК и по § 1 от допълнителните разпоредби на Наредбата за критериите за устойчивост на биогоривата и течните горива от биомаса (Приета с ПМС № 302/26.11.2012 г., обн. ДВ, бр.95/04.12.2012 г.).

§ 3. Наредбата въвежда изискванията на Директива (ЕС) 2015/652 на Съвета от 20 април 2015 година за установяване на методи за изчисляване и на изисквания за докладване съгласно Директива 98/70/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно качеството на бензиновите и дизеловите горива (ОВ L 107, 25.4.2015 г.).

Заклучителна разпоредба

§ 4. Наредбата се приема на основание чл. 5, т. 5 от Закона за ограничаване на изменението на климата.